

(502) “चय गतौ” (I-भ्वादि:-४१८. सक. सेट्. आत्म.)

चायक:-यिका, चायक:-यिका, चिचयिषक:-षिका, चाचयक:-यिका;

चयिता-त्री चाययिता-त्री, चिचयिषिता-त्री, चाचयिता-त्री;

— चाययन्-न्ती, चाययिष्यन्-न्ती-ती; —

चयमानः, चाययमानः, चिचयिषमाणः, चाचयमानः;

चयिष्यमाणः, चाययिष्यमाणः, चिचयिषिष्यमाणः, चाचयिष्यमाणः;

¹प्रचत्-प्रचतौ-प्रचतः; — —

^Aआचयितम्-तः, चायितः, चिचयिषितः, चाचयितः-तवान्;

चयः, ²चयिता, ³प्रचायी, चायः, चिचयिषुः, चाचयः;

चयितव्यम्, चाययितव्यम्, चिचयिषितव्यम्, चाचयितव्यम्;

चयनीयम्, चायनीयम्, चिचयिषणीयम्, चाचयनीयम्;

चाय्यम्, चाय्यम्, चिचयिष्यम्, चाचय्यम्;

ईषच्चयः-दुश्चयः-सुचयः; — —

चय्यमानः, चाय्यमानः, चिचयिष्यमाणः, चाचय्यमानः;

चायः, चायः, चिचयिषः, चाचयः;

चयितुम्, चाययितुम्, चिचयिषितुम्, चाचयितुम्;

⁴चतिः, चायना, चिचयिषा, चाचया;

चयनम्, चायनम्, चिचयिषणम्, चाचयनम्;

चयित्वा, चाययित्वा, चिचयिषित्वा, चाचयित्वा;

प्रचय्य, प्रचाय्य, प्रचिचयिष्य, प्रचाचय्य;

चायम् २, } चायम् २, } चिचयिषम् २, } चाचयम् २; }

चयित्वा २, } चाययित्वा २, } चिचयिषित्वा २, } चाचयित्वा २. }

1. प्रकर्षेण चयते = गच्छतीति विग्रहे प्रचत् । क्विपि, ‘लोपो व्योर्वलि’ (6-1-66) इति यकारलोपे, ‘ह्रस्वस्य षिति कृति—’ (6-1-71) इति तुक् ।

2. ‘अनुदात्तेतश्च हलादेः’ (3-2-149) इति विहितस्य युचः, ‘न यः’ (3-2-152) इति निषेधात् ताच्छीलिकः ‘तृन्’ (3-2-135) इति तृजेव ।

3. ‘सुप्यजातौ—’ (3-2-78) इति ताच्छीलिको णिनिप्रत्ययः ।

4. क्तिनि, ‘तितुत्रतथ—’ (7-2-9) इतीणिषेधे, ‘लोपो व्योर्वलि’ (6-1-66) इति यकारलोपे रूपम् ।

A. ‘अन्तस्थया कौतुकमूर्च्छया व्रजं तदायतासौ वयमानवात्सकम् ।

पयः प्रदोहादिरताः प्रमथ्य तं प्रैक्षन्त नूत्नाचयितं कुतूहलात् ॥’ धा. का. 1-61.